

Lange dunne worm in conifeer

Na een hevige onweersbui in mei ontdekt mijn moeder in het topje van een conifeer een lange dunne worm. Ze doet het dier in een potje, om het aan mij te laten zien. De volgende dag bekijk ik de zonderlinge bleke worm, die in allerlei lussen gedraaid op de bodem van het potje ligt. Het lijf is naar schatting tien centimeter lang en een halve millimeter dun. Deze merkwaardige lichaamsverhouding geeft de worm een draadvormig uiterlijk. Ondanks de lengte is het geen opvallende verschijning.

De rondworm *Mermis nigrescens* parasiteert op sprinkhanen (foto: Wikipedia)

Terwijl we de worm bekijken krijgen we er een onbehaaglijk gevoel van. Er is weinig fantasie voor nodig om je voor te stellen dat zo'n worm als parasiet in het inwendige van mens of dier leeft. Thuis bekijk ik de worm bij twintigmaal vergroting. De buitenkant is glad en onbehaard. De worm heeft duidelijk een voorkant, die richting geeft aan de bewegingen. De voorkant is spitsler dan de achterkant en voorzien van een rood vlekje. Mond of ogen kan ik niet vinden. Door de transparante buitenlaag schemert een gele, vlokkerige massa met kleine, bruine rondjes. De worm is verrassend taai en stevig voor een dier dat zo lang en dun is.

Zou het inderdaad een parasiet zijn? Op internet lees ik over het bestaan van *Mermis nigrescens*, een rondworm (Nematode), die 5 tot 20 centimeter lang kan worden en vaak op planten wordt gevonden na regenbuien aan het eind van de lente (ze worden ook wel "rainworms" genoemd). De door mijn moeder gevonden worm lijkt sprekend op *Mermis nigrescens* en ook het gedrag klopt met haar waarnemingen. Er blijken echter meerdere, sterk op elkaar gelijkende soorten te bestaan, dus de soortnaam weet ik niet zeker.

Wormen uit de familie van de Mermithidae houden er een gedeeltelijk parasitaire levenswijze op na. *Mermis nigrescens* parasiteert op sprinkhanen. Volwassen vrouwtjes zetten onder vochtige omstandigheden hun eieren (de kleine, bruine rondjes) af op planten. Als een sprinkhaan zo'n eitje opeet ontwikkelt zich hieruit een worm in de lichaamsholte van het insect. De sprinkhaan legt vroegtijdig het loodje, waarna de worm zijn gastheer verlaat en in de grond kruipt. Daar kunnen de volwassen wormen vele jaren in vrijheid leven. Voor mensen zijn deze wormen volkomen ongevaarlijk.

Caroline Elfferich, september 2009